

ἀναφέρω και τὸ Γιάννη Σταυρίδη. Περιμένει κι' αὐτὸς ἐκεῖ, ἀκίνητος σάν στύλος, τὴν παρέλασι τῶν ἐρχομένων νὰ δηλώσουν θανάτους, διὰ νὰ τοὺς προτεῖν νὰ ἀναλάβῃ τὰ τῆς κηδείας. Ὅταν δὲ δὲν ἔχουν ἤδη φροντίσει γι' αὐτὸ, τοὺς ὀδηγεῖ σ' ἓνα εἰδικὸ γραφεῖο, ἀπ' τὸ ὁποῖον ἔχει ὠρισμένη προμήθεια.

Ο ΦΑΝΟΚΟΡΟΣ ΤΩΝ... ΤΑΦΩΝ

Ὁ συμπαθέστερος ὅμως τύπος τῶν... πρωτοτύπων ἐπαγγελματιῶν, εἶνε ὁ Μπαρμπα-Λάζαρος — ὄνομα και πράγμα — τοῦ Νεκροταφείου, «Τὸ κοράκι», ὅπως τὸν λέγουν μερικοί. Εὐρέθηκε σὸ νεκροταφεῖο ἐδῶ και πολλά χρόνια, μετὴν ἀπόφασι ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἦταν μικρέμπορος και χρεωκόπησε. Ζήτησε δουλειά, μὰ δὲν βρῆκε. Ἀφοῦ χρεώθηκε ὅσο μπορούσε και πούλησε ὅ,τι εἶχε, βρέθηκε πειὰ χωρὶς τίποτε. Κ' ὕστερα ἀπὸ αἰτία τριῶν ἡμερῶν οἰκονόμησε λίγο δηλητήριο και πῆγε νὰ βρῆ μιὰ γωνία τοῦ Νεκροταφείου νὰ το πάρῃ. Ἐφτάσε ἐκεῖ τὸ ἀπόγευμα. Μπήκε και προχώρησε τρικλίζοντας ἀπ' τὴν πείνα... ὅταν βρέθηκε πρὸ τῆς διανομῆς παξιμαδιῶν και κρασιοῦ, γιὰ συχώριο κάποιου νεοταφέντος.

— Δὲν ξέρω πῶς μοῦρθε τότε, λέγει, κι' ἀσυναίσθητα ἀπλώσα τὸ χέρι ζητώντας κανένα παξιμάδι... Μοῦδωσαν δυοτρία και μού γέμισαν κι' ἓνα ποτήρι κρασί. Τάβρεξα σὸ κρασί, τάφαγα, και ρούφηξα και τὴν ποτηριά... Θὰ τῶκανα αὐτὸ ὅμως μετὸση λαιμαργία, πού ὁ ἄνθρωπος πού μου τὰδῶκε κατάλαβε πῶς ἤμουνα πεινασμένος κι' ὅπως δὲν ἦταν ἄλλοι νὰ ζητήσουν, μοῦδωσε ὄλα τὰ παξιμάδια πού εἶχαν περισσέψει και μού ξαναγέμισε τὸ ποτήρι μου. Τὸ ἀδειασα και ζήτησα κι' ἄλλο. Σὲ λίγο εἶχα γίνει σταφίδα! Κι' ὅπως χόρτασα ροκανίζοντας τὰ παξιμάδια, ἦρθα σὸ κέφι κι' ἄρχισα νὰ... σιγοτραγουδῶ. Ἦ σκέψι τοῦ θανάτου εἶχε πετάξει μακρὰ πειὰ! Τραγουδώντας, προχώρησα ἀνάμεσα σὸς τάφους και πῆγα κι' ἀπάγκιασα σὲ κάποιον μνήμα. Σὲ λίγο ἀποκοιμήθηκα μ' ὄνειρα... τερπνά. Ὅταν ξύπνησα τὸ πρωτὶ, σκέφθηκα ὅτι ἀπὸ τὰ παξιμάδια και τὰ κόλλυβα, μπορούσα νὰ τραφῶ και νὰ ὑπομείνω λίγο μήπως ἀλλάξη ἡ τύχη. Δὲν ἄργησα δὲ νὰ δῶ ὅτι ὄχι μόνο μάζευα ὄσα παξιμάδια και στᾶρι χρειάζονταν νὰ ζήσω, ἀλλὰ περισσεύαν και νὰ πουλῶ τὰ παξιμάδια στὰ καφενεῖα και τὸ στᾶρι γιὰ τίς ὄρνιθες... Σιγά-σιγά γνωρίστηκα και μ' ἓνα γλύπτη, πού μου πρότεινε νὰ τοῦ φυλάω τὸ ἀτελιέ και νὰ κοιμοῦμαι ἐκεῖ... Ὑστερα παίρνοντας θάρρος, πρότεινα σὲ πολλοὺς πού ἔστελναν ἄνθρωπο ἢ ἤρχοντο εἰδικῶς ν' ἀνάψουν τὰ καντηλάκια στὸν τάφο τῶν νεκρῶν τους, νὰ μου δίνουν κάτι νὰ κάνω ἐγὼ αὐτὴ τὴ δουλειά... Ἐτσι, δόξα τῶ Θεῶ, κερδίζω τὸ ψωμάκι μου και τὸ φαῖ μου...

Σώπασε, χαμήλωσε τὴ φωνή και ρώτησε:

— Ἐχεις κανένα τσιγάρο;

Τοῦ πρόσφερα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχαν σπύρτα. Ὁ μπάρμπα-Λάζαρος μούκανε νόημα νὰ περιμένω. Τράβηξε σ' ἓναν τάφο, ἀναψε... εὐλαθικά ἀπ' τὸ καντήλι και γύρισε εὐχαριστημένος νὰ με πληροφορήσῃ:

— Αὐτὰ πού λές! Ὅσο γιὰ τὰ γεράματα, πού δὲ θὰ μπορῶ πειὰ νὰ θολοδέρνω δῶ κάτω, ἔχω κάτι παραδάκια νὰ μπῶ σὸ Γεροκομεῖο...

Και μετὰ τὰ λόγια αὐτὰ μού ἔδειξε ἓνα βιβλιάριο τοῦ Ταχυδρομικοῦ Ταμιευτηρίου, προσθέτοντας:

— Ψευτόκοσμος, γυιέ μου!... Πρέπει κανεὶς νὰ θολεύεται ὅπως βρίσκει...

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

ΤΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ

ΧΙΟΝΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ

Δηλαδή σωστὲς πλάκες ἀπὸ χιόνι, ὀλεθριες γιὰ τὰ κεφάλια τῶν ἀτυχῶν Μοντανέζων!

Στὴν πόλι Μοντάνα, κατὰ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1887, ἔπεσε πυκνότατο και πρωτοφανὲς χιόνι, τοῦ ὁποῖου ἢ κάθε νιφάδα εἶχε μήκος 35 ἑκατοστομέτρων, πλάτος τὸ ἴδιο και πάχος 16 ἑκατοστομέτρων...

ΓΝΩΜΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ, ΤΗ ΖΩΗ

Παράδιδε μᾶλλον τὸ σκάφος σου σὸς ἀνέμους, παρὰ τὴν καρδιά σου σὸς ὠμορφες γυναῖκες. Γιατὶ τὸ κύμα τῆς θάλασσης εἶνε λιγώτερο ἀπίστο ἀπ' αὐτές.

Δὲν ὑπάρχει γυναῖκα ἀγαθή. Ἄν δὲ κάπου ὑπάρχη, ἀγνοῶ ἀπὸ ποιά τύχη ἓνα κακὸ μετεβλήθη σὲ ἀγαθό.

Ἡ γυναῖκες ὑπερτεροῦν τοὺς ἄνδρες στὴ ραδιουργία.

Ἡ περισσότερες γυναῖκες εἶνε πολὺ καλύτερες ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι, παρὰ ὅταν βρίσκονται σπίτι τους.

Φιλάρεσκη γυναῖκα, ἀφόρητο θάρος.

Τί πράγμα εἶνε ἐλαφρότερο ἀπ' τὸ πτερό; ἢ σκόνη. Τί ἐλαφρότερο ἀπ' τὴν σκόνη; ὁ ἄνεμος. Τί ἐλαφρότερο ἀπ' τὸν ἄνεμο; ἢ γυναῖκα. Τί ἐλαφρότερο ἀπὸ τὴν γυναῖκα; τίποτε.

Ἡ γυναῖκες προτιμοῦν νὰ κακολογήται ἢ ἀρετὴ των παρὰ τὸ πνεῦμα των ἢ ἡ ὠραιότης των.

Ὁ μόνος ἀσφαλὴς τρόπος γιὰ νὰ ἐγκωμιάση κανεὶς μιὰ γυναῖκα εἶνε νὰ κακολογήση τὴν ἀντίζηλό της.

Ἡ γυναῖκα γελάει ὅταν μπορῆ και κλαίει ὅταν θέλῃ. Δύο δὲ εἶδη δακρῶν γρέχουν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς γυναῖκας: δάκρυα λύπης και δάκρυα ἀπάτης. Τὰ πρῶτα εἶνε μικρὸ ρυάκι, τὰ ἄλλα ἀστείρευτη πηγὴ.

Δὲν ὑπάρχει βαρύτερο φορτίο ἀπὸ τὴν γυναῖκα πού ἔχει μεγάλη προίκα.

Ὅπου γυναῖκες, ἔλεγε ὁ Εὐριπίδης, ἐκεῖ ὄλα τὰ κακά.

Νεότης χωρὶς ἔρωτα εἶνε πρῶτα χωρὶς ἧλιο.

Ἐνας νέος πού τὸ πρῶτο του αἰσθημα δὲν ἦταν ὁ ἔρωτος, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε καλός.

Δὲν ὑπάρχει χυδαῖος ἔρωτος, ὑπάρχουν χυδαῖες ψυχές.

Ψυχές πού δὲν μπορεῖ νὰ τίς ἐξαγνίσῃ οὔτε ὁ ἔρωτος, τίποτα δὲν θὰ μπορέσῃ νὰ τίς ἐξαγνίσῃ.

Ἡ γυναῖκα πρέπει νὰ τὰ ὑποστῆ ὄλα: τὸν ἔρωτα, τὴν μητρότητα, τοὺς τρομερώτερος φυσικοὺς και ψυχικοὺς πόνοους, και ὅμως τὴν λέγουν ἀδύνατον φύλον.

ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ

Θέλετε νὰ κινήσετε τὸ ἐνδιαφέρον μιᾶς γυναῖκας; Μὴ δείχνετε κανένα ἐνδιαφέρον γι' αὐτήν.

Ὁ ἔρωτος κάνει δειλὸν τὸν πιὸ ἄνδρῆο και τολμηρὸ τὸν πιὸ δειλό.

Ὅσο σπάνιος και ἂν εἶνε ὁ ἀληθινὸς ἔρωτος, εἶνε πάντα λιγώτερο σπάνιος ἀπὸ τὴν ἀληθινὴν φιλία.

Ὑπάρχουν πολὺ λίγες γυναῖκες τῶν ὁποῖων ἢ ἀξία διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ τὴν ὠμορφιά τους.

Ὑπάρχει ἀληθινὸς ἔρωτος ὅπως ὑπάρχουν και ἐμφανίσεις πνευμάτων: ὄλος ὁ κόσμος μιλεῖ γι' αὐτὰ, ἀλλὰ πολὺ λίγοι τὰ εἶδαν.

Ὁ ἀληθινὸς τεχνίτης φαίνεται ἀπὸ ὅ,τι καινούργιο πῆ γιὰ τὸν ἔρωτα και τὴν ἀλήθεια.

ΜΑΙΤΕΡΛΙΓΚ

